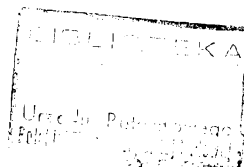

Warszawa, 17 czerwca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

A61f 5/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 28308.

Kl. 30 d, 11.

Edmond Lebeau
(Hasselt, Belgia).

Pasek przepuklinowy.

Zgłoszono 7 lipca 1937 r.

Udzielono 14 kwietnia 1939 r.

Pierwszeństwo: 7 lipca 1936 r. dla zastrz. I (Belgia).

Znane są paski przepuklinowe, napełnione powietrzem i posiadające symetrycznie ukształtowane poduszki powietrzne, nadymane z jednego przewodu, oraz zaopatrzone w przestawne rzemienie.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest pasek przepuklinowy dający się łatwo odkazać; jest on miękki i przyjemny w noszeniu. Pasek według wynalazku jest wytwarzany z gumy lub z innego giętkiego materiału wodoszczelnego. Środkowa część paska przepuklinowego, tj. część, znajdująca się między obydwoma poduszkami powietrznymi, pozostaje płaska, przy czym poduszki są połączone ze sobą u góry za

pomocą zwężenia przebiegającego przez wspomnianą część płaską. Dzięki takiemu ukształtowaniu osiąga się, że obie poduszki można nadymać bez obawy uwypuklania się środkowej części łączącej, przy czym ciśnienie powietrza w tych poduszkach reguluje się samorzutnie przy różnych ruchach lub położeniach pacjenta, tak iż krępowanie i bolesne uciskanie paskiem jest wykluczone.

Pasek według wynalazku może być noszony zarówno przez osoby dorosłe, jak i przez dzieci oraz niemowlęta.

Napełnianie poduszek powietrzem może być skutecznie przeprowadzane poprzez odpowiedni

zawórtek. Poduszki po napełnieniu ich powietrzem można również zamknąć przez wulkanizowanie itd.

Pasek przepuklinowy według wynalazku może być użyty do przepuklin pachwinowych, udowych itd., zależnie od ukształtowania poduszek. Obie poduszki umieszcza się zawsze w ten sposób, aby w każdej chwili mogło nastąpić wyrównanie ciśnienia w nich. Pasek według wynalazku może być zastosowany zarówno do przepuklin pojedynczych, jak i do przepuklin podwójnych.

Wyżej opisany sposób połączenia poduszek można zastosować również do przeróbki pasków już istniejących; podczas tej przeróbki paski o jednej poduszce przekształca się w paski przepuklinowe o dwóch poduszkach połączonych ze sobą za pomocą zwężenia. W znanych dotychczas paskach przepuklinowych poduszki lub peloty są połączone ze sobą za pomocą szerokiego pasma pośredniego; poduszki te można przez zwężenie pasma pośredniego za pomocą odpowiednich środków mechanicznych przekształcić w poduszki, podobne do poduszek paska według wynalazku.

Owo zwężanie lub zmniejszanie przekroju poprzecznego paska pośredniego można skutecznie przez zakładanie jednego lub dwóch nitów mniej więcej pośrodku między obiema poduszkami, przez częściowe zaklejenie tego miejsca lub też w inny znany sposób.

Opisany sposób zwężania poprzecznego przekroju paska pośredniego można zastosować w paskach przepuklinowych, w których obie poduszki można uważać za jednolitą poduszkę powietrzną.

Pasek przepuklinowy według wynalazku ku przedstawiono tytułem przykładu na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia pasek przepuklinowy w widoku perspektywnym, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — pasek przepukli-

wy, którego poduszki powietrzne przekształcono za pomocą nitów w dwie poduszki połączone ze sobą za pośrednictwem dwukanałowego zwężenia, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii IV — IV na fig. 3.

Pasek przepuklinowy (fig. 1 i 2) stanowi pas 1 o odpowiedniej szerokości, na którym zamocowane są dwie poduszki powietrzne 2 i 3. Poduszki te są połączone ze sobą za pomocą zwężenia przebiegającego przez płaską część pośrednią pasa 1 między obiema poduszkami 2 i 3. Napełnianie poduszek powietrzem uskutecznia się przez zawór 4. Poniżej poduszek znajdują się rzemienie 5. Pas 1 za pomocą sprzączki 8, otworów 6 i guzików 7 można w znany sposób zamykać i nastawiać na długość.

Dzięki takiemu ukształtowaniu paska oprócz wyrównania ciśnienia przy każdym ruchu i położeniu osiąga się jeszcze i to, że poduszki po napompowaniu ich nie wydymają się na zewnątrz, lecz przylegają dokładnie do brzucha; środkowa część pośrednia pozostaje przy tym płaska i nie przeszkadza zakładaniu nogi na nogę.

Poduszki 2, 3 podczas mocniejszego zaciskania pasa 1 zostają coraz bardziej wygięte do środka, wskutek czego nacisk poduszek na przepuklinę wzrasta wraz z zaciskaniem pasa.

Wynalazek niniejszy nadaje się również do przeróbki istniejących już pasków przepuklinowych (fig. 3 i 4). Szerokie przejście między podwójną poduszką 9 zostaje zwężone przez założenie nitu 10.

Zastrzeżenia patentowe.

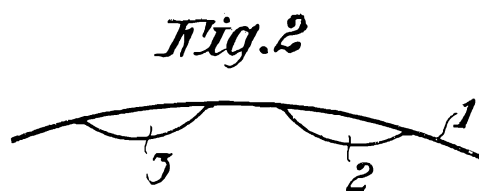
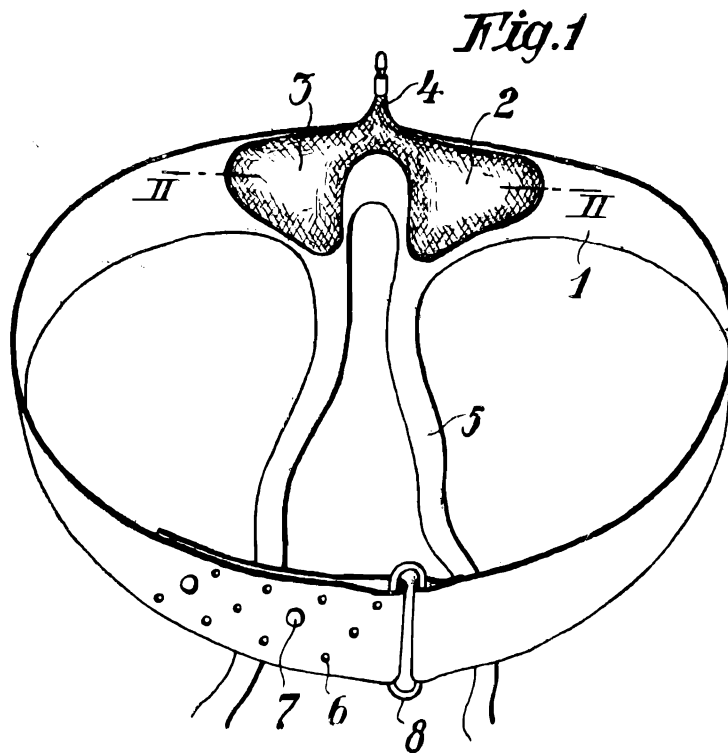
1. Pasek przepuklinowy o dającej się nastawiać wielkości, posiadający symetrycznie osadzone, wspólnie nadymane poduszki powietrzne, znamienny tym, że poduszki powietrzne są ze sobą połączone u góry za pomocą zwężenia przebiegające-

go wzdłuż płaskiej części środkowej, znajdujące się między tymi poduszkami.

2. Pasek przepuklinowy według zastrz. 1, z poduszkami, połączonymi ze sobą przejściem o szerokim przekroju poprzecznym, znamieny tym, że część środkowa jest przewężona np. za pomocą nitu

lub przez sklejenie częściowe tak, iż tworzy wąską część pośrednią, łączącą obie poduszki.

Edmond Lebeau.
Zastępca: Dr A. Bolland,
rzecznik patentowy.

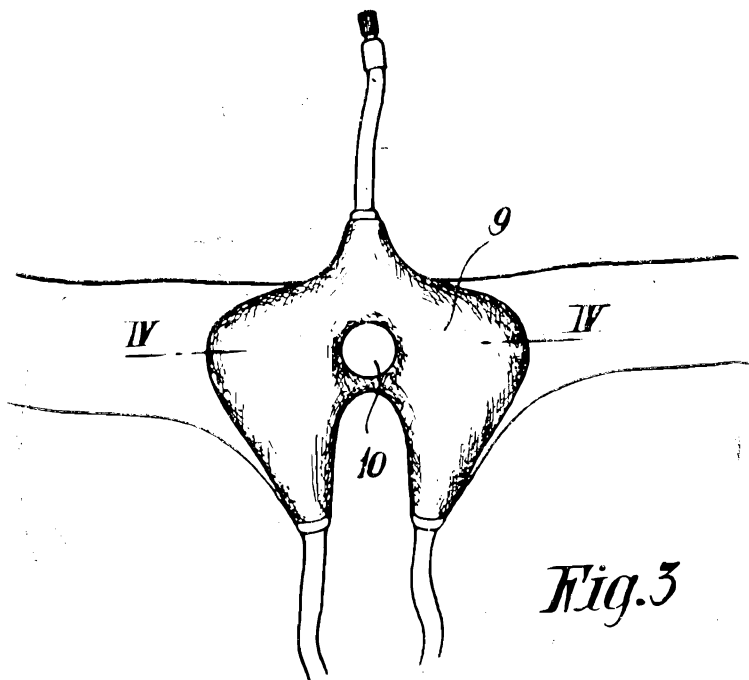

Fig. 3

Fig. 4